

הטעות באյעה להורבות הון מען היבוד
ותועהם של הנחוניותם לבני הממון

יום שלישי פרשת ראה כ"ג מנ"א תשפ"ד

אמתנה ובטוחן

שביעון דינדי – שבועון דיני רשות

הרוב אליו כי אני רוצה להטבל אליו.
אני רוצה רק שתענשו מה שאני רוצה.

אכן מי שambilט עצמוני לרשות' ע"י
המקווה אילין, הריו הוא זויר של לא בעבור
על מוצותך דוארייתא. והק"ה מונהל את
זהה, זהה לטובה, וככפי שהוגה"י ליגנשטיין
אומר כאן - זה לא קושי כל-כך גדול.
זה נראה גדול רק מפני שהגדתו
כלבי. התחלתי לשבול מפחח, התחלתי
לחושך, והבאתי על עצמי עוד חושה
עכשוויני אינני יכול לבוא בתלונות
וחזרה אחר שאני הבאתו על עצמי על-ידי
וחשובתי. נלי רק להסתובב ולחזור
תרטשובה. אתחל לחשוג שהקב"ה
יכול להוציאו מהרין עין ושהמצט טוב
- טוב ה' כל ורחמיו על כל מעשי.
אסיד את הפחד והלחץ ואזכור שאין
לה' מיעצור להוציאו ברב או במעט,
אבל את עצמי להזכירו של ה' זה
כי אזכור שהוא יודע טוב ממני מה
ובכללה מאוד אך אני חי בזמנים ואני
בזירה, וזה הק"ה באמת יושע אותו;
כי כשאחוור לדרכ האמת, יתקיים ב'

אך אילו ידע את האמת השכלת
בידי שמיים והקשאים אינם כלום, כי
ברגע אחד ייעלמו... לא אGRIDיך לקרות
שות דבר מזוהה שיעלמו. וכפי שכותב
הרמב"ב^๔ (השלוחן א"א, על הול' הופוק שם פסוק
נ"ג) ה' תקצח, אני יכול לסדר את זה
בדרך הטבעי. משה רבינו ידע שהקב"ה
הוא כל יכלו, אבל חשב שזיהוקים לנו,
ואמר: מי יידע אם הם ראויים לנו.
אמר לו הקב"ה: איני ציריך לעשות
לחם נס. ה' תקצח להושיע אותנו
בדרך הטבעי! ברגע אחד והקשי נעלם.
בלי סיוף דברים. אי אפשר אפילו
לרשום את זה. אי אפשר לחת את זה
חוchar ליעודכי הגלגולנות. אין מה לסתפה
יום מא (ט). כפי שהמאכלהת האסורה
בליטיגנותם לבו של אדם, כך כל עבירה
בליטיגנותם את לבו. כך כתוב בדברי
רבינו המחבר. אין פירושו שהקב"ה
אינו מרוחם עליין. בוודאי הוא מרוחם
עלילין, אבל המציאות היא שמושגינו
התפתחו ורצונוינו ומישיכותינו גדלים,
אמנם על אף שנtinyiot התקלקלן,
ובגלל כן ניתוסף עלייו הסתר על
הסתה הקב"ה פועל לעוזר לו ולסייע
לו לגלות את טיעוניו. כך זה כל פעם
שהאדם בוטח בעצמו. הוא מותיר
רוושם. וזה הסיבהשמי שקיביל פעם
את כתוב, רוצה לטוען אותו שוב. זה
מיוחך רעיון והוא

סיבת הקשיים הנעדרמים על האדם

זהו מושך ש: "וכך כאשר נמצא האדם בקשיים ואינו מסוגל להתמודד אתם, נזון לו הש"ת עוז קשיים עד שלא יוכל להכיר את האמות ויסבור שהם נובעים מאי יכולתו לעמוד בוגדרות".

זה השוב טוב יהיה טוב

זהו המהלך האמתי של "תשוחז
ב- 'יה טוב'. אנשים חושבים שזה
יותר לבתוון ומהווים של בני האדם
זהונים שדברים יקרו ואומרם: אם
זהה מספיק זהה יקורה - זה יקרה.
אבל, כמו אנשים אומרים את
מזהונים את היהדות, ותומכים
ודוחתיהם על הצדיקם שאמרו:
שחשוב טוב - יהיה טוב, לא נכון. אל
ירובב את היצירות. מה אתה עושים?

מי שעסוק בלבוש את כל רצונותיו
נזכרם לדורים קדום ולנצח לשכנע
ג' הקב"ה שזה טוב, והמודר מזה, זה
האמני בכוח כזה של י"י מחשבה
הרצונות מתהוגדים, הרי הוא
עצעדין לפני כייתה א'. מסכך הוא
ההתל להתבלט לברש"ע ואינו
ובאי לו כל הוא אומר לברש"ע:

ג מטו משמייה דה'צמַח צָדֵק' מל'יבא אוויטש זי'ע.

לכתובת האימייל וכתובת הבירוי המלא, או לקבלת היעזרו, שלחו מייל,
info@machonhavineini.com info@machonhavineini.com וטלפון 718.387.1122.